

İstiklal Madalyası'nı 10 Dakika Avucumda okşadım

Yazar Yaşar Aksoy/dagarcikturkiye

Salı, 06 Eylül 2016 18:13 - Son Güncelleme Salı, 18 Temmuz 2017 13:42

12 Ağustos günüydü... 1648 yapımı Kuşadası Kaleiçi Camii avlusundayız... Aile meclisi karar vermiş. Cuma namazının bitmesini beklerken cemaat arasından bir hanımefendi yanıma geldi ve şunları söyledi:

Karar aldık. Merhumun eşi Lale hanımefendi özellikle sizi seçti. Merhuma babasından kalan İstiklal Madalyası'nı cenaze namazından önce torununa bir konuşma ile tevdi etmeniz isteniyor.

Ve madalyayı uzattı.

Tüylerime kadar ürperdim.

Ve 9 Eylül 1922 günü Türk bayrağını İzmir Hükümet Konağı'na çeken Teğmen Ali Rıza Akıncı'nın İstiklal Madalyası'nı avuçlarımın içine aldım.

Bu madalya Teğmen Ali Rıza Akıncı'dan, şu anda gözlerimin önündeki tabutun içinde yatan büyük oğlu Vural Akıncı'ya (1926 – 2016) intikal etmişti. Şimdi de Vural Akıncı'nın büyük oğlu ABD'de yaşayan ve uçakla cenazeye yetişen Uğur Akıncı kardeşime tevdi etmem isteniyordu.

Muhteşem bir hürriyet mücadelesinin simgesi olan İstiklal Madalyası avucumun içindeydi...

Onu yavaşça okşamaya başladım.

Bir gün önce Facebook'ta şu mesajı yayınlamıştım:

VURAL AKINCI AĞABEYİMİZİ KAYBETTİK...

9 Eylül 1922 sabahı İzmir Hükümet Konağı'na Türk bayrağını çeken Teğmen Ali Rıza Akıncı ile Güzelyalılı Meliha Akıncı'nın büyük oğlu Vural Akıncı'yı bu akşam Kuşadası'nda kaybettik. Sevgili büyüğüm ve eşsiz ağabeyim Vural Akıncı'yı, 12 Ağustos 2016 Cuma günü öğlen Kuşadası Kaleiçi Camii'nde kılınan namazından sonra ebediyete uğurlayacağız. Onun gur ve gümrah coşkusu, Bektaşî tevazuu ve yanardağ gibi vatanseverliğini unutmayacağız. Allah rahmet eylesin. Hanımefendi eşi Lale ablama ve evlatlarına, torunlarına, Akıncı ailesinin tüm fertlerine ve sevenlerine başsağlığı diliyorum. Cenazesinde buluşmak üzere.

12 Ağustos sabahı Çeşme'den bindiğim Bodrum otobüsü beni Kuşadası Camii'ndeki cenaze

İstiklal Madalyası'nı 10 Dakika Avucumda okşadım

Yazar Yaşar Aksoy/dagarcikturkiye

Salı, 06 Eylül 2016 18:13 - Son Güncelleme Salı, 18 Temmuz 2017 13:42

törenine dakikalar kala yetiştirmişti.

İstiklal Madalyasını titreyen parmaklarımla okşamaya devam ettim.

Minicik bir çocuk iken bana mantarlı tüfekler armağan eden, dizi dibine oturtup Kurtuluş savaşı hatıralarını anlatan büyük aile dostumuz Ali Rıza Amcamın İstiklal Madalyası'nı okşamak beni tarif edemeyeceğim kutsal boyutlara savurmuştu. Ali Rıza Amcamın cennet mekân eşi ve anneciğimin biricik can yoldaşı Meliha teyzemi de sanki o an cami avlusunda yanı başımda görür gibi oldum.

Gözlerim ıslandı.

Az sonra Cuma namazı bitti, büyük bir cemaat cami içinden boşalıp, cenaze namazı için avluda saf tutmaya başladı. Cami avlusu gittikçe kalabalıklaştı. Benim solumda TBMM eski Başkanı sevgili İsmet Sezgin ağabeyim, sağ yanımda merhumun oğlu Uğur Akıncı duruyordu ve arada sarsılarak hıçkırıyordu.

Benim konuşma yapacağımdan haberdar edilmiş olan, beyaz cübbesi içinde son derece temiz giyimli ve bakımlı yakışıklı bir İmam, cami kapısından çıktı, cemaate yaklaştı ve bana kibarca, "Haydi buyurun efendim" dedi.

Bacaklarım titreyerek, muazzam bir manevi yükseliş içinde 70 yaşındaki bendeniz tabutun yanına geçtim ve cemaate karşı elimdeki İstiklal Madalyası'nı göklere doğru yükselterek şu konuşmayı yaptım:

Muhterem cemaat... Değerli Müslümanlar ve Türkiye Büyük Millet Meclisi başkanım... Bu gün burada mübarek dualarınızla ebediyete uğurladığımız Hava Pilot Yüzbaşı ve Harp-İş Sendikası kurucusu Vural Akıncı Beyefendi, her milli günde ve bayramlarda şu İstiklal Madalyası'nı göğsüne takarak gururla Kuşadası sokaklarında dolaşırdı.

Bu madalya ona babası Teğmen Ali Rıza Akıncı'dan, büyük oğul olduğu için miras kalmıştı.

Teğmen Ali Rıza Akıncı, İstiklal Ordusu'nun büyük kahramanlarından biriydi.

Fahrettin Altay Paşa komutasındaki 15. Süvari Kolordusu, 2. Tümen, 4. Alay, 2. Süvari Takımı komutanı olarak, 9 Eylül 1922 sabahı İzmir Hükümet Konağı'na Türk bayrağını çekme şerefine

İstiklal Madalyası'nı 10 Dakika Avucumda okşadım

Yazar Yaşar Aksoy/dagarcikturkiye

Salı, 06 Eylül 2016 18:13 - Son Güncelleme Salı, 18 Temmuz 2017 13:42

ulaşan rahmetli Ali Rıza Akıncı'nın İstiklal madalyası, oğlu Vural Akıncı'ya, yani şu anda buradan ebediyete uğurladığımız beyefendi insana miras kalmıştı.

Ben de bu madalyayı burada, şu anda, Vural Akıncı'nın büyük oğlu Uğur Akıncı'ya takdim ediyorum.

Dualarınız mübarek olsun.

Allah rahmet eylesin efendim.”

Yerime geçtim ve İmam Efendi yüksek sesle bağırdı:

Er kişi niyetine...

Böylece cenaze namazı başladı.

Tabut yüzlerce kişni omuzları arasından Kaleiçi'nin az ötesindeki Osmanlı kabristanına taşınırken, ben de İstiklal madalyasından boşalmış sol avucumun içini yavaşça öptüm.

Sahile doğru yürümeye başladım.

1950'li yıllarda “Dede” diye yüreğime bastığım Ali Rıza Akıncı amcaı, 9 Eylül milli kurtuluş sabahı milliyetçi mahalle kızları olarak annem Zehra ile birlikte Güzelyalı Karakolu'na Türk bayrağını çeken Meliha teyzemi, yiğit insan Vural Akıncı'yı ve tüm sevgili Akıncı ailesi fertlerini gözlerimin önünden geçirdim.

Vural Akıncı'nın babasının ve annesinin yanında ışıklar içinde uyuyacağına inanıyorum.

Bana camide konuşma fırsatı veren Kuşadası Kaleiçi Camii İmamı genç ve güler yüzlü beyefendiye içimden teşekkür ettim...

Sağ olsun.